

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

«ο Απόστολος των εθνών»

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα πανηγυρίζει η τοπική μας Εκκλησία, τον Παύλο, τον «απόστολο των εθνών», της οποίας είναι ιδρυτής και πολιούχος. Λειβάδι αρετών και παράδεισο πνευματικό, τον αποκαλεί ο άγιος Ιεράρχης Ιωάννης ο Χρυσόστομος, σε μία από τις επτά εγκωμιαστικές, προς τον ακούραστο Παύλο, ομιλίες του. Ακούραστος αδιαμφισβήτητα, αφού ο ιερός πόθος της μετάδοσης του Ευαγγελικού μηνύματος προς τους συνανθρώπους του, τον συνέχει σε όλη του την ζωή. «Ελλησι τε και βαρβάροις, σοφοίς τε και ανοήτοις οφειλέτης ειμί» (Ρωμ. 1,14), γράφει προς τους Ρωμαίους στην αντίστοιχη επιστολή του. Θεωρεί, δηλαδή χρέος του να κηρύττει τον Εσταυρωμένο και Αναστάντα Χριστόν στους ειδωλολάτρες και τους αλλοεθνείς, στους σοφούς και στους μωρούς, δίχως διάκριση, με όραμα την ιεραποστολή και στόχο την αγάπη και την ειρήνη που προσφέρει η χριστιανική πίστη σε όλους τους λαούς.

Αυτοπροσώπως μαρτυρεί πως για να υπηρετήσει τον Χριστό, δέχτηκε χτυπήματα που του προξένησαν βαθιές πληγές, συνήθως σε σκοτεινά κελιά, όπου βρισκόταν φυλακισμένος. Περιγράφει το μένος των ομοεθνών του Ιουδαίων, αφού πέντε φορές τον μαστίγωσαν, τρεις τον χτύπησαν με ραβδιά και μια φορά τον βασάνισαν με λιθοβολισμό. Μεταφέρει την αγωνία του κατά τα τρία ναυάγια που βίωσε στα θαλάσσια ταξίδια του, ενώ στις κοπιαστικές οδοιπορίες, έλιωσε τους σεπτούς πόδες του, κινδύνεψε κατά την ώρα που διέσχιζε άγρια ποτάμια και κακοποιήθηκε από ληστές.

Αυτοί οι κίνδυνοι των ιεραποστολικών περιοδειών, όμως, δεν αποτελούν παρά τμήμα των αναρίθμητων ταλαιπωριών, αφού ο ίδιος με συγκίνηση ομολογεί προς τους Κορινθίους, την προσωπική του αγωνία για την μέριμνα και στήριξη των νεοϊδρυθέντων εκκλησιών. «Ποιός ασθενεί και δεν ασθενώ μαζί του; Ποιός πέφτει και εγώ δεν καίγομαι;», γράφει χαρακτηριστικά, αποτυπώνοντας την αγάπη προς τους αδελφούς του χριστιανούς, για τους οποίους καθημερινά αγρυπνεί, νηστεύει, προσεύχεται. Κάποιους του χαρακτηρίζει «ψευδαδέλφους», ανθρώπους

μόνο κατ' όνομα χριστιανούς, που του προκαλούν θλίψεις τραντάζοντας την ομόνοια και την ειρήνη της μητέρας Εκκλησίας.

Η απαρίθμηση των κακουχιών του τελειώνει, με την αναφορά προς το προσωπικό του πρόβλημα υγείας. Τον βασάνιζε τόσο πολύ, που τρεις φορές προσευχήθηκε και ικέτεψε τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, να τον απαλλάξει από αυτό. Η απάντηση που έλαβε από τον Κύριο είναι καθηλωτική και θεολογικά αποκαλυπτική: Σου είναι αρκετή η χάρις μου, διότι η δύναμή μου φανερώνεται τέλεια, εκεί όπου υπάρχει αδυναμία. Μεστός από Θεία Χάρη, λοιπόν, καλεί τους Κορινθίους τότε, αλλά και εμάς σήμερα, που ακούμε τα λόγια που έγραψε το 56 μ.Χ. έτος, με ευχαρίστηση να δεχόμαστε τις ανθρώπινες αδυναμίες μας, τις θλίψεις και τις κακουχίες προς δόξαν Θεού, για να κατασκηνώσει μέσα μας η δύναμη του Χριστού. Η δύναμη αυτή χάρισε στον ένδοξο απόστολο Παύλο, την ιερή οπτασία του «τρίτου ουρανού». Ας τον υμνούμε λοιπόν, αδελφοί, ως ουρανοβάμονα, με όλη μας την ψυχή, ώστε με τις πρεσβείες του να ευφρανθούμε, έστω το απειροελάχιστο της δυνάμεως του αγίου και τριαδικού Θεού μας.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Φ. Ν. Θ.

Ιερομόναχος Χρυσόστομος Ζαράρης